

Karl Rahner—Karl-Heinz Weger: Was sollen wir noch glauben? (Mit hygyünk még?) Herderbücherei 700. 1979, 207 o.

A könyv alcíme: „Teológusok szembenéznek az új nemzedéknek a hitre vonatkozó kérdéseivel.” Persze csak néhánnyal, hiszen ma igen sok dolog kérdésessé vált, ami régebben még magától értetődő volt a hívő embernek. A kilenc fejezet mindegyike a kérdés részletes fölvetésével kezdődik és a teológus állásfoglalásával folytatódik. A következő kérdésekről van szó: Miért higgyünk egyáltalán? Mennyire biztos a hit? Van-e Isten? „A láthatatlan kertész” (azaz Isten működése a világban). A keresztény kinyilatkoztatásba vetett hitet megelőző kérdések. Miért éppen Ő? (ti. Krisztus). Megváltás és feltámadás. Mit higgyünk el az egyháznak? Gyakorló egyháziasság. — A zárófejezet: „Hiszek Jézus Krisztusban” eredetileg Rahnernek egy 1972-ben megjelent cikke volt (részleteit lásd lapunk más helyén). A szerzők az előszóban remélik, hogy a könyv segítséget nyújt a hit terén. Erre minden előfeltétel megvan: a kérdésfölvetés becsületes és erőteljes, az állásfoglalás teológiai mélységet és meggyőződéses hitet tükröz. A kis kötet a márc. 5-én 75. életévét betöltött Rahner „születésnap ajándéka” — olvasóinak.

Karl-Heinz Weger: Karl Rahner. Eine Einführung in sein theologisches Denken. (Bevezetés teológiai gondolkodásába.) Herderbücherei 680. 1978, 175 o.

A szerző a müncheni jezsuita főiskolán tanít, tehát Rahner lakótársa. Sokan panaszkodnak, hogy Rahnert „nehéz” olvasni. Hozzájárul ehhez kiadványainak szinte átláthatatlan tömege. A könyv ezért irányításnak, segítségnek készült, hogy érthetőbbé tegye Rahner fogalmait, módszerét és szándékát. Nem „Rahner-pótlék”, amely fölmentene a teológus műveinek olvasása alól, éppen ellenkezőleg. Hiszen korunknak ezt a nagy teológusát senkinek kerülheti ki, aki komolyabban foglalkozik teológiai kérdésekkel. S ami még fontosabb: Rahner nemcsak nagy teológus, hanem a hittudomány egyéje forr benne a hittel. Kítűnő képpel fejezi ki H.-J. Fischer ennek felszabadító hatását: „Aki a 60-as évek elején katolikus teológiát kezdett tanulmányozni, annak Karl Rahner neve lélegzétvételt jelentett.” Szellem és szív karöltve működött életművének létrehozatalában.

A szerző világos logikával adja elő Rahner fő gondolatait. Kiindulása: az ember, a transzcendentális-antropológikus módszer. Az ember: titok, lényegét nem ismerjük, de azt tudjuk róla, hogy nyitott a végtelen felé, és Isten „nem idegen szó” számára. Ezután a szerző áttér a rahneri teológia középponti gondolatára, az ember föltétlen Istenhez rendeltségére („übernatürliches Existential”). Ebből kiindulva tárgyalja a kegyelem, az „anonim kereszténység”, a kinyilatkoztatás kérdéseit, majd külön fejezetekben Jézus Krisztus hitét és az egyházi hitet. A könyvet rövid válogatott bibliográfia egészíti ki.

S. M.

Henri J. M. Nouwen: The Living Reminder. Service and Prayer in Memory of Jesus Christ. (Az élő emlékeztető. Szolgálat és ima Jézus Krisztus emlékére.) Seabury Press, New York 1977, 80 o.

Hibás és ártalmas akár elvben, akár gyakorlatban elválasztani a lelkiiséget a lelkipásztoroktól, az imát a szolgálattól. A kettő kapcsolatát vizsgálja új könyvében Henri Nouwen népszerű lelki író, a Yale egyetem teológiai iskolájának tanára. A papi lelkiiség kérdéseit már több könyvében tárgyaló szerző most úgy mutatja be a lelkipásztort, mint „élő emlékeztetőt” Jézus Krisztusra, akinek hármas feladata van: gyógyítani, táplálni és vezetni. Mindegyik feladatkör lényeges hatással kell, hogy legyen a pap imaéletére.

1. Gyógyítani. Emlékeink formálnak bennünket. Abban, hogy mikké válunk, magunknál az eseményeknél nagyobb fontossága van emlékeinknek az illető eseményekről. A legtöbb szenvedést, amellyel lelkipásztorként találkozunk, emlékek okozzák. Az